

Uchwała nr 72/V/2013

Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego

z dnia 20 maja 2013 roku

w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego

dr Dobrosławie Szumiło-Kulczyckiej

Na podstawie art. 18a ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2003 r. nr 65 poz. 595, z późn. zm.), w związku z uchwałą Komisji habilitacyjnej zawierającej pozytywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego, Rada Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego postanawia co następuje:

§ 1

Nadaje się dr Dobrosławie Szumiło-Kulczyckiej stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych w dyscyplinie prawo – ze specjalnością postępowanie karne.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2003 r. nr 65 poz. 595, z późn. zm.), stopień doktora habilitowanego może zostać nadany osobie posiadającej stopień naukowy doktora oraz posiada osiągnięcia naukowe, uzyskane po otrzymaniu stopnia naukowego doktora, stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową. Osiągnięciem tym może być dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części, albo jednotematyczny cykl publikacji (art. 16 ust. 2 pkt 1 ustawy). Kryteria oceny dorobku naukowo-badawczego Habilitanta określa § 4 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. nr 196, poz. 1165, zwane dalej rozporządzeniem), zaś

kryteria oceny dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego oraz w zakresie współpracy międzynarodowej precyzuje § 5 powołanego rozporządzenia.

Osiągnięciem naukowym Habilitantki w rozumieniu art. 16. ust. 1 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym jest monografia pod tytułem „*Czynności operacyjno-rozpoznawcze i ich relacje do procesu karnego*”, Warszawa 2012 (ss. 429). Konstrukcja pracy, sposób ujęcia a także kolejność podejmowania i rozwiązywania poszczególnych zagadnień badawczych pozwalają na stwierdzenie, że praca zarówno od strony formalnej, jak i merytorycznej stanowi znaczny wkład Autorki w rozwój nauki prawa, a zatem spełnia przesłanki, które w takim przypadku winny być spełnione.

Także pozostałe formy pracy naukowej Habilitantki stanowią sposób dopełnienia jej znacznego wkładu w rozwój nauki prawa i w połączeniu z wymienioną monografią, stanowią w całej rozciągłości przejaw jej istotnej aktywności naukowej, o której jest mowa w art. 16 ust. 1 ustawy o stopniach i tytule naukowym.

Dorobek publikacyjny Habilitantki można określić jako twórczy, wartościowy pod względem merytorycznym, poprawny warsztatowo, bogaty ilościowo oraz zróżnicowany tematycznie. Wymaga podkreślenia, iż Jej aktywność naukowa wyraźnie zaznaczyła się już przed uzyskaniem stopnia doktora nauk prawnych. W dorobku przed-doktorskim dr Szumiło-Kulczyckiej znajduje się 11 publikacji, w tym zwłaszcza artykuł dotyczący wznowienia postępowania. Rozprawę doktorską poświęciła zagadnieniom, które stały się przedmiotem zainteresowań badawczych w gruncie rzeczy dzięki Niej właśnie. Ta rozprawa, zatytułowana „*Prawo do sądu właściwego w sprawach karnych*” (Kraków 2003), stała się kanwą dla monografii „*Prawo administracyjno-karne*” (Kraków 2004), w której wydatnie poszerzyła problematykę - jak pisze S. Waltoś w swojej recenzji - "jednego z najciekawszych fenomenów ostatnich lat, jakim jest prawo administracyjno-karne, będące swoistą ucieczką ustawodawcy zarówno od prawa karnego, jak i prawa wykroczeń". Słowa te wystarczą dla wykazania, na jak ważne, znaczące i pionierskie zagadnienia zwróciła swoją uwagę Habilitantka. Jej rozprawa doktorska, i w ślad za nią wydana monografia niewątpliwie dowodzą, iż dr Dobrosława Szumiło-Kulczycka ma odwagę przecierać ścieżki, podejmować zagadnienia do tej pory niezbadane.

W dorobku dr Dobrosławy Szumiło-Kulczyckiej po uzyskaniu stopnia doktora znajdują się dwie monografie (w tym przedstawiona jako habilitacyjna) oraz prawie 40 innych publikacji naukowych, w tym artykuły, glosy, sprawozdania z konferencji naukowych.

Niewątpliwie wiodącym przedmiotem zainteresowań Habilitantki jest problematyka, która uczyniona została kanwą jej analiz przedstawionych w rozprawie habilitacyjnej, tj.

odnosząca się do czynności operacyjno-rozpoznawczych i wykorzystania ich wyników w procesie karnym. Tym zagadnieniom poświęciła kilka ostatnio publikowanych artykułów oraz glos. Oprócz tej niezwykle ważkiej (nie tylko z teoretycznego, ale także, a może zwłaszcza praktycznego punktu widzenia) problematyki, dr Dobrosława Szumiło-Kulczycka zajmowała się całym spectrum zagadnień dowodzących Jej dobrego przygotowania do prowadzenia samodzielnych, pogłębionych studiów naukowych w zakresie odnoszącym się do procedury karnej. Jej zainteresowania koncentrowały się wokół różnorodnej problematyki procesu karnego, a to wznowienia postępowania sądowego, odpowiedzialności karnej przed Trybunałem Stanu, zasad postępowania dyscyplinarnego, przewlekłości postępowania i dopuszczalności wniesienia skargi na tę przewlekłość, europejskiego nakazu karnego, prawa do obrony, kontroli osobistej i przeglądania zawartości bagaży, mediacji i kontradyktoryjności postępowania, w końcu - problematyki dopuszczalności podsłuchu operacyjnego, funkcji czynności operacyjno-rozpoznawczych, prawa do prywatności w związku z nowymi metodami pozyskiwania dowodów.

Aktywność naukowa Habilitantki, zmaterializowana licznymi publikacjami, dotyczącymi przywołanej tu wyżej problematyki, znalazła także swój wyraz w udziale Habilitantki w ważkich z punktu widzenia teorii i praktyki procesu karnego projektach badawczych. Chodzi tu o projekt dotyczący szybkości postępowania (w efekcie opublikowane zostały, także z Jej udziałem, dwie monografie pod wspólnym tytułem „*Zagubiona szybkość procesu karnego*”). Drugi z projektów dotyczył europejskiego nakazu aresztowania i wiązał się ze zorganizowaniem międzynarodowej konferencji poświęconej temu problemowi. W końcu, zainteresowanie mediacją w procesie karnym zaowocowało udziałem w projekcie pt. „*Alternatywne metody rozwiązywania sporów w polskim systemie prawnym – teoria i praktyka*”. Te, ale także liczne inne publikacje, stanowią dowód na umiejętność Habilitantki dokonywania nie tylko analiz o charakterze indywidualnym, ale także zespołowym, czego dowodem jest udział w dużych projektach badawczych.

Przygotowana przez Habilitantkę monografia jest pierwszą poświęconą nie tylko istocie czynności operacyjno-rozpoznawczych, ale także sposobowi oraz granicom i uwarunkowaniom wykorzystania wyników tych czynności jako dowodów w procesie karnym.

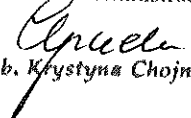
Dowodem ożywionej współpracy międzynarodowej są pozyskane przez dr D. Szumiło-Kulczycką dwukrotnie stypendia - jedno we Wiedniu ufundowane przez Prof. Adama Zielińskiego (w lipcu 2003 r.) oraz drugie - Fundacji Alexandra Humboldta we Freiburgu w Niemczech. Brała także aktywny udział w licznych konferencjach naukowych, również z referatami. Dorobek dydaktyczny, poza prowadzeniem wykładów, proseminariów i

ćwiczeń przejawia się w postaci cieszącego się dużym zainteresowaniem (aktualnie II wydanie) zbioru kazuśów, przygotowanego we współpracy dwóch ośrodków - krakowskiego i katowickiego. Warto odnotować, że ogólnopolskie czasopismo „Dlaczego” uhonorowało Ją w 2006 r. zaszczytnym (i niewątpliwie sympatycznym) tytułem najlepszego wykładowcy akademickiego.

Wszystkie publikacje dr Szumiło-Kulczyckiej znajdują żywy oddźwięk w doktrynie, czego dowodem liczne cytowania poglądów i stanowisk Habilitantki. Jej rozprawa habilitacyjna stanowi niezwykle cenne źródło wiedzy na temat poglądów i stanowisk polskiego i niemieckiego piśmiennictwa w zakresie wytyczonym jej tematem.

Biorąc zatem pod uwagę ocenę dorobku naukowego dr Dobrosławy Szumiło-Kulczyckiej i Jej wkład w rozwój nauki prawa, w szczególności postępowania karnego, podjęcie przez Radę Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego uchwały o nadaniu dr Dobrosławie Szumiło-Kulczyckiej stopnia doktora habilitowanego nauk prawnych w dyscyplinie prawo – ze specjalnością postępowanie karne jest w pełni uzasadnione.

Dziekan
Wydziału Prawa i Administracji UJ

Prof. dr hab. Krystyna Chojnicka